

స్నేహాంత.

ఇది.

మే. వే.కళాదిరి అప్పారావు బహదూరు

గౌరవ రచయిత

తొమ్మిది

సాహితీమిత్రానుశంకరం.

పీఠిక.

అంధ్ర! మహా జనులారా!

ఇందు వ్రాయబడిన విషయములన్నియుఁ బలువుగఁకుఁ
దెలిసినవేమైనను పద్మయావలయునుండిఁ చో, నొక్కసారి
కంటె నెక్కువగఁబట్టుకొనుటయు, నందుచే, నీపం
క్తుల పర్యవసానమును, కన్యావరకులఁ నిరసనను జనుల
మనముల కవసరమనితోచునదియు, వానకొంతయు, స్నేహ
లతావతి యొనర్చిన దేహత్యాగమువృద్ధియునునెలకొల్పిన
కరుణ, విచారము. ఆశ్చర్యము తోపను మొదలగు వైకల్య
ములన్నియు నుద్ఘోషింపఁగొని కొంతయుఁ బ్రోత్సాహ పరుప
నే దీనిని వ్రాపితిని.

ఇట్లెల కొందరు బంగాళీభాషికులు తగినకారణము లే
కున్నను “పులినిఁజూచి వక్కవారే పెట్టుకొనినట్లు” తాము
కూడ స్నేహలతా దేవిననుదరించి, యామె తనదేహము
చేఁ బ్రాణలింపజేసితి యిన్ని ప్రకాశమును, యానందముగఁ
తుత్కరియ్యునందు బడవేసి, నిందుకన్గించి ఆమెచేసిన గొప్ప

త్యాగమునకు (*Self-burning mania*) తమ్ముగారు
 గొనెనుపిచ్చి, అను వేరు తెప్పించిరి. కాని యాదుగ్రామవనే
 స్నేహలతాదేవియందు మనకుగల గౌరవము* స్నేహాడదని
 యు, ముక్కు-నిరసన కార్యంబునందు నిరాదరణయు నిమి
 ములక్షణము కలుగ గూడదని వాప్రాప్తం.

జే. ఓ. అప్పారావు

ERRATA

పుట	పాదము	తప్పు	ఒప్పు
6	20	నెలకొను	నెలకొన
7	3	నర	నల
10	2	తనకిట్టి	తనకిట్లు
16	13	మఱియింత	మఱితంత

స్నేహ ల త.

ద్వీప ద.

కలయాపు వర్ణింపఁగఁగలేనుగాని,
విలసిల్లుచున్నదిఁగఁగలేదుధరంబు
ప్రేమసారపుఁగనుల్ బింబఫలంపు
రామణీయకమునఁగఁగలేదుమోవి,
గలిగిన నెమ్మొచ్చుఁగఁగలేదులసారు
చెలువైనతనుకాంతిఁగఁగలేదునన్నదుము,
మృదుపదంబులునింకఁగఁగలేదుతలతోభ
కొదవురూపవిలాసఁగఁగలేదుస్పృహయుండి
చెలువులవశ్యులఁగఁగలేదుఁగామినులు.

బలుదార్లనుపయోగః పటచునవెల్ల
 నూహించి నేఁజెప్పఁనురుధైర్యనిధికి,
 స్నేహాలతకుఁ బితృః సేవానుమతికిఁ
 దప్పకకలవందుఁదలఁచెదనెన,
 నొప్పెడిసౌందర్యఁమువిదతానిత
 యువజన విజయోపయోగంబునందుఁ
 బ్రవశంబుగానీకఁపరిదైవమౌనుఁ
 దనతండ్రినెంతయుఁదయతోడఁగొలిచె
 ననిశ మాతనిసేమఁమారయుచుండె.
 చెలువునిచిత్తంబుఁజెదరంగఁజేసి
 వలపు చిక్కులలోనఁపడిల్లెదోయఁజాలు
 తరుణిపెన్నటి వేణిఁకొందిఁకూరిమిని
 గరమున సరిచేయఁగడునమృతయ్యె
 గాంతుచుంబనములఁగరమొప్పఁజాలు
 నిరిఘాలముతందిఁకొప్పుడుఁబు మను

కాదుచీకటికినిఁగలువఁజేడయ్యె.
 నోరచూపులనెంతయుదిక్కునైనఁ
 దనకువంపఁగఁజాలుఁతరుణికిన్దోయి
 జనకునకనురాగఁసాగరంబయ్యె.
 బ్రీముఁడల్లఁబూనంగఁబెంపఱఁజాలు
 చెయిదోయితండికిఁజేయూతలయ్యె.
 వేయేలచెప్పంగఁవిష్ణువు సురలు
 రాయలు కవులుధరను నర్వజనులు
 కలముల మాటలఁగార్వఁబులందుఁ
 బలుభంగులనుగోరిఁపైఁబెట్టుకొనెడు
 కామినీశ్వంగారఁకాయంబు నబల
 రామయ్యెయ్యెఁజేపఁరసికత్వమొనరన
 బ్రీయధుజాంతరమునఁబెంపుంపఁజనక
 నయముగాఁదండిఁనానందింపఁగోరి
 యనయంబు జననితోఁగాకాతయగుటఁ

దనగృహకార్యముఁబ్బఁజేయుచుండె;
 పితరునిట్టలఁగొల్చిఁ పీఠమైస్నేహ
 లతనేత్ర పర్వమైఁ లాలింపనతఁడు
 సుకుమారముగ ముద్దుఁ సుతఁ బెంచుచుండి
 ప్రకటంబులై నట్టి పడఁతిగృణములఁ
 గాంచినంతోపిండిఁ గర్పించితలఁచె
 “మందిభాగ్యముగాదె! మహినిట్టిసుతలు
 పుట్టుటహరికృపాఁ సన్ధ్యఁజూడంగ
 నిట్టికూతురెయూనఁ దెలిటిపుణ్య
 సతిగఁగావునదీనిఁ సౌఖ్యంబునేలఁ
 బతిగొల్పవానినిఁ బడసెద” ననుచు
 నాతఁడంతటయేగిఁయూరసితఁనదు
 కూతునకను పెల్లిఁ కొడుకునెందునను
 గానకయక్కటా! కలకత్తలోని
 యూనివర్సిటీయనుఁ నురుతిర విపణి

లోనొక్కధీమంతుః॥లోకంబునటులఁ
 దానునుగొననెంచె॥ధనమెంతొయొసఁగి;
 మారిజనములార!॥పజ్జానతత్వ
 పారగులార!యో॥పంకితులార!
 మనుజునమామ్రొయిట్టి॥మనకాలమందుఁ
 గనియెఱుంగమురాజ॥కఠిన శాసనము
 తప్పక యాపని॥దండొచుననుచు
 మెప్పురో! నామాట॥నొక్కింతనిరుడు
 తెలియ లేమన హిందు॥దేశంబునందుఁ
 బలువారుధనమ్మొపై॥బ్రలలేచ్చుబెంచి
 ధర్మవర్తనఁదూలి॥దయఁ గాఱఁదోలి
 కూర్మిభావముమాలి॥కొఱగాములేలి
 సుకుమారదేహల॥సాబగుమగాటలను
 ముకురకపోలల॥గూడ్డుకూతులను
 బెండిలిమిష బలి॥పెట్టుదురె॥

దుండగీనికి నై నఁ దరితమా ననక
 కొండఱింతటికం బెఁ గూర్పంపునీతి
 ముందెన్నోరూప్యముల్ ముకుపుఁగట్టమిని
 గన్యకుమెడఁబు స్తిఁగట్టుటకొప్పు
 రన్యాయమొచిరే! మారసిచూడ
 మెడపు స్తికాదది మేదినిజములు
 కడుపుకూనలనెల్లఁ గఱిచిపేరాన
 ధనమిచ్చువానికి దయలేకయమ్మి
 వనుపుచోమెడఁగట్టుఁపలుపొనుగాని
 నిర్మలంబగు ప్రేమఁ నొకొనుదాని
 ధర్మపర్యవసానఁ తాన్వీకం బగుచు
 వతిపవిత్రబును ననదృశంబగుచు
 చతురాశ్రమతాఁగి సాధనంబగుచు
 నిరతసాఖ్య విశేష నిధిమాగ్గమగుచు
 పరమారసాదకం సావణంబగుచు

వెలయునై వాహికః వేదక వరయ
 వరమాంసమునుదోభులమ్మనాకటికి
 మనుజునంగడికి వంశముఁ చేసిరకట!
 కనలేదే జనులార! కడునీచమైన
 రొక్కఁపుఁ బెండ్లిఁడ్లఁ రొలసేయకయె
 దిక్కుమాలిన పెక్కుఁదినములుగడువ
 మనువుపేరున మఱిఁమఱి బేరమాడి
 కనులుపూయుచుఁ బాలఁగతకు పిల్లివలె
 లోకంబెఱుఁగదంచుఁగొననెంత
 రీకార్యములకుఁ జేఁజేమి యుండినను
 చారమిక్రింద్రొన్నఁదప్పించవలదు
 పేరుమాచ్చినఁ గార్యఁభేదఁబుగలదె
 తరువాత స్నేహలఁతా దేవితండ్రి
 వరునడి కలకతాఁపకనశాలలను
 తేల్చెనయొక్కనిధీమంతువెదకి

.బోటనీశనికిత్తుంపూనియెత్తెన,
 వనియెదివారితో, నాచారకీతి
 మనువు సేయగఁగోరు, మర్యాదనడుప
 పాత్తు గొప్పగ వారు, శుల్కబుగోరి
 రత్తతివతడు వారడిగిర సాము
 తినకుమీఱిసదాట, తలపోసిమిగుల
 పనువుగావదని తదాత్మ బంధువు
 గోరెళ్ళిల్కధసంబుకొంచెనూ, చేయ
 వారుపట్టినపట్టు, వదలకయుండి
 ధనములేదనియింత, దయబూసకుండి
 జనకుండుతమకోర్కె, సనుకూర్పకున్న
 పుత్రికైకొనరానూ, పోపొమ్మటనిరి
 చిత్రమా పెండ్లిళ్ళు, సేయుదులను
 నై ననోజనులారి! యల్లువారన్న
 దానికె వారలందగద, కోపింప

వారలొక్క రెళుల్క • వాంఛను మనరు
 ధారత భూమిని • పలుచోట్ల నింక
 కులటయాగాక బల్ • కుటిలయాగాక
 తలఁగోతియగుగాక • దయమాగాక
 ధనము తెచ్చెడి బాలఁ • దవిలికోరుదురు
 ధనము లేమిని దవ్వు • తరుమఁజూచెదను
 ఈపాపమవనిపై • నెల్లరదగుటఁ
 గోపించియొక్కరి • క్రోధింఁజూకు
 దూరివారికి వేర • నొక్కంకునకువ
 దూఱియాతనిపిచ్చి • తులువ, యటగ్రు
 భూమిమరాచార • భూగంబులేటుల
 సేమికారణమున • నేలునోగాని
 స్వేచ్ఛకొనిప్పుడు • చేసెపనులు
 నిచ్చింపవలక • యెగురయ్యెరయ
 కావున దనులా! • సుమతిమీరు

భావిందివీనిమాంస్వగజేయలేరె
 తనకిట్టిపితరుండుతగుధర్తదేగ
 ఘనయత్నములజేయఁగాంచియున్నేహ
 తమెచ్చి మెచ్చులొస్యంపులేటగు
 చతురతఁజూపకదనకునియందు
 నెప్పుడుగలకూర్మిహెచ్చుగాదనకు
 జెప్పి చెప్పకడబ్బుఁజేర్పంగవతఁడు
 కష్టమందుటతనకతమందు నెఱిగి
 యిష్టమింతయులేసిహితమాతోనతని
 తగురీతివారింపఁదలఁచియుసిగ్గు
 నగముచంపగఁజెప్పసాహసింపయ
 లోలోనవెతఁజెందిలోలోనగుంది
 చాలగామది నెంచిచాలతపించి
 యురుముఖముననుండకొక్కనాడతఁడు
 పఱతెంచియతిదీనభంగిగేహమున

క బలముద్దులకూతుఁగరు దేర నెదుర
 చుబుకంబుఁబుడుకుచుఁనుధలొల్కుదానిఁ
 ముద్దుమాటలగ్రోలిఁమో మెంతయలర
 తద్దయునటుగొంతఁతడవుంది చెంత
 వనిఁజెప్పిలోనికిఁబాపి, ధానుండు
 జనఁజేఁటినిమున్గఁజగతి యట్టులను
 వెతలెల్లదనమదిఁవేవేగఁగ్రమ్మ
 ఁక్షీతినాఁడు వారలుఁచింతింపనెంత
 వనఁట లెత్తురుమగఁవారి పాలిఁటి
 తనయకల్గనదిఁధవుఁజేయవలకు
 బాలబుద్ధినిఁగాచుఁబగువదియొకటి
 బాలయువతికాగఁపతి నొప్పువాని
 గొప్పబేరములిచ్చిఁకొనివచ్చుటొకటి
 యొప్పినవతిదక్కఁనొకవేళ వార
 లిష్టవర్తనమానిఁహీనజీవితము

దుష్టులైగఁగఁపినఁ ముచ్చితయొకటి
 హితముండి సంతానఁహీనయేయైక
 పతివేరసతిఁదెచ్చుఁ ధయమదిగొకటి
 ధవునిముందుగఁజావఁదగుణవయసున
 భువివీడెననుదుఃఖఁపూర్ణతయొకటి
 ప్రథమంబున నెభర్తఁపరలోకనరుగ
 యైరిధవననుగొప్పఁ వెతయదియొకటి
 మిగులఁగట్టిదియుఁ మెఱత కేరింకఁ
 దగుభర్తఁదేలేమిఁతార్కాణగాదె
 మదికివచ్చినవాఁడుఁ వాటికొప్పధనము
 మొదలునిచ్చినగానిఁ మునిగఁజేకొనఁడు
 నవకోమలాగియశాఁనానిడ్డకంటె
 యువజనులకుధనంబొప్పేనేయకట
 కానిమ్మనాముగ్ధఁకన్నతల్లికిని
 వానోముపంటకుఁనాప్రియ సుతకు,

నురుసౌఖ్య మొనగూడఁనున్నప్పుడేను
 కొడువసేతు నెడబ్బుఁకొఱకానవిడక
 ధనముచాలమిల్లుఁతగనమ్మియైన
 దనయ పెండ్లిచేసిఁధన్యతఁగాంతు”
 అనిదుఃఖమునబల్కెఁనాతండుచెంత
 విన నేరులేడనుఁకఁద్రాంతిచేతఁ
 ని గాబాలిక వెన్కఁగావచ్చితన్ను
 వీనుల్గొయదంతఁపిన్న దెలుగడు!
 అంతటనతఁడుతాననుకొన్నయట్టు
 లెంతయువెనుదీకఁయింటినిగుడువ
 పెట్టి, కాలేకిలోఁబెద్దపేరున్న
 దిట్లనుఁగూఁతుకైఁతేనిశ్చయించె
 తండ్రిమాటలవినితలఁకి మాబాల
 తీడఁగిమాదుఁఖంపుఁదీసతనంది
 తను దూఱుకొని శుల్కఁధర్మంబుఁదెగడి

మనమందుశోషిల్లి మతి దింత చేసి
 నిక్క-మాపితరుపూఁగ్గి నిమాన్పజేయఁ
 బెక్కుభంగుల నెంచిపిన్నతనమున
 వలదన లేక తావగ చియునింటి
 నిలుపుచూర్గంబులెన్నియు నెంచుమండ
 జనకుండునిల్లచుక్రిసమకట్టిపట్టి
 దినముచేరఁగవచ్చేదీనతనింటి
 వాటలందరుచూఁఖవశులై మెలఁగిరి
 కోరితెచ్చినమన్యుఁకొరకైనశుల్క
 భారమోర్వఁగ లేనిపాటులిట్లుండు
 కానియింతకుమూలఁకారణంబైన
 తానెలన్నహలఁతాదేవియిపుడు
 శాంతంబునగుమోముసంధింపనింత
 వంత లేక యెపూర్వంబై ఖరినుండె
 మునుషుండువచ్చుచోఁబుట్టింటివాడు

వర! యెట్లయిననంచుఁ చాన యెంచునొక్క
 మగఁడువచ్చెడునన్నఁ మగువకునిష్ట
 మగుఁగాక, కానియీఁయబలనుబోలు
 పితరుమేలెంచనిఁపిల్లనెందైన
 నతివలలోఁ జూడఁ మనువారిన్ల
 స్నేహలతాదేనిఁ చెవులారనినియు
 నూహించియొగినూరఁ కుండినదేమొ
 ఇల్లుతాకట్టునఁకిచ్చెడిదినము
 తెల్లవాఱఁగసంచుఁ దెలిసియెల్లరును
 మనములబెగడఁదిఁ మఱితిండిఁదినక
 జనిశియ్యలకంటిఁ జడివానఁదడువ
 నంత నెల్లరువోవఁ నాస్నేహలత మఱి
 యింతనవ్వలయంగఁ నెవ్వరులేమి
 గాంచియొటరిగఁదాఁగదిలోనికేగ
 చంచలలోచనఁ స్వాతంత్ర్యమొలుక

నందముకడ కేగియలిసెలవేణి
 ముద్దులొల్కఁగవిప్పిమురుప్రగాడువ్వి
 మోమందముగదిద్దిఁమోహనాకార
 రామయైమేల్బట్టఁరాజిల్లఁగట్టి
 తగుభూషలనుదాల్చిఁతనరూపుఁగాంచి
 నగికోంతసేపుంజిఁనమృతభావమున
 నొకలేఖ నేమేమొఁమొగిలిఖయింది
 ప్రకటస్థలినిదానిఁబొగుగానుంచి
 నేరినోకడుఁగొల్చిఁయేమేమొనుజివి
 యారసితనవారఁలతినిద్రుంబ
 తెలిసిమొగంబుపైఁస్థిరభావమూని
 చలియింపనట్టిహఁస్తముతోడనేమొ
 గైకొనిపైమేడఁగదాపున్నినెక్కె
 నేకతంబిటులింతిఁయేల జేసెనొకొ?
 మగడువచ్చెడునన్నఁమదసంపదించి

మగువకౌశ్యంగారః॥మహిమానుసరణిః
 కమనీయనిజరూపః॥గర్వసంపదను
 తమమేడ్పై నెక్కి॥తగువిరహమునఁ
 జల్లగాలిని, మారు,॥చంద్రునిదిట్టి
 యుల్లాసముగనుండు॥నుద్దేశమేమి
 ఆరసిచూడంగ॥నదికాదుకాదు
 ధారిణి నెల్లర॥దైవంబుకృపను
 ననియింపనృజియించి॥దయచేసివట్టి
 ఘనశక్తినిధులైన॥గాలినిజంబు
 దిట్టునంతటిమారు॥తిక్కకుఁదగిన
 వట్టిచేలతనంపు॥వదనంబున్నహ
 లతతొల్పకుండన॥లఘుకార్యకరణ
 కృతనిర్మితాంతవం॥కేతాననింబు
 తాలిచెనదియెలగు॥తామ్రాహతాప
 కీలావరీశాంతి॥నిశీతనలిల

మిళితచందనపంక్తి మృగమదసార
 కలితాంగియైభోగి కాంతాళిబెగడ
 నువిలాసమున నెంత సోలకుండగను
 భువిదివియొండైన పూన్కిపోవిడని
 నడక తీరదియేల! నాతియాంతరము
 వడినెఱుంగఁగ నేరి వశముకాదయ్య!
 హరిహరబ్రహ్మాదులగుదేవతలకె
 దరముగాకుండెడు తరిబడంబగుచు
 బఱఁగునాకలమెట్లు భామాంతరంగ
 చరితంబెరుఁగుధన్య శాలియానయ్య!
 కానియాబాలతాంగడు పూన్కిమేడ
 పై నేగువో జేతఁ బట్టిగొంపొపు
 నవియేమి? చూడఁగ నగ్గిపుల్లలను
 రవులుచు పెట్టికిరససీలబుడ్డి
 వలెదోచె వీనితో వనితోకేపనియ్యె?

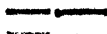
ఆ—మేమి! వెలినుండి యటపెందుకొకట
 పోయిచూచెద మేమి! పోయెనోయచట
 ఇదియేమి! మేడపై నీవెలుంగేమి!
 హృదయభీకరముగా నేపాగుచుండె
 ,లెండింటివారంతలెందుపైమేడఁ
 జండతేజమదేమి! చనిచూడు"డనుచు
 ప్రక్కదేవళములో, బ్రాహ్మణుండొకఁడు
 విక్రబిగువనవచ్చి పేరెలుంగునను
 నిదురించు వారల నెఱివీడిలేపి
 ,పద, ముచునామేడపైకిఁ గొంపోవ
 కఱకగుతు నేత్రంపుఁకాంతిచెంగటను
 వరలెడుశశికళావైఖరిమీఱి
 మహిషరాక్షసరక్తమయఖడ్గశోణ
 మహితతేజమునడుమనుగాలిమీఱి
 తేజరిల్లుమయాఖిదీప్తికినడుమ

రాజిల్లుక మలాపుత్తర మణినిమిటి
 వర నిష్ఠఁడవతపోఁపహ్నులనడుమ
 నురుకాంతి నొప్పెడిఁయోగినిమిటి
 ఘనసర్పముఖవిషాక్రకాంతకాంతులను
 మినికెడితలతాయఁ మెఱుపునుమిటి
 యొడలంత పెనుమంటఁలుబిడ్డపైకెగఁతు
 నెడమిఁక వేడిమిఁయెల్లడగ్రమృత
 సాహసంబుననిల్చిఁచలియింపకున్న
 స్నేహలతనుగాంచిఁచెడరగుండియలు
 కాళ్లునోరాడకఁకనులు మహారవడ
 కల్లోలమునఁగొంతఁకాలమట్లుండి
 మనసు తెల్విఁబడంగఁమగువతిఁరెరిగి
 కనువార లెల్లఱొక్కటచెంత కుఱికి
 కాలిపోయినచీరఁకమనడిలాగి
 తూలికూలెడిబిడ్డఁదొడలపైనుంచి

నిలువజాలక దేహఁ నిలయంబువాసె,
 తరువాతనింటిలోఁ దండ్రీకీలేఖ
 దొరకెనందలివాక్యఁ ధోరణివల్కె
 “నాయనా! యిల్లమ్మి నా పెండ్లిమీరు
 సేయ నెంచుటయెంతఁ చింతాకరంబు
 కానియింతటికష్టఁ కార్యభారంబుఁ
 బూను నవశ్యంబుఁ పోవురేఁ పటికి
 నీపాడు పెండ్లికై యిల్లుమీరమ్మి
 మాపురేవును నిల్వఁ మఱిచోటులేక
 గారియల్ పడుచుండఁ గాంచి నేనెట్టు
 లోరువఁగలనయ్య! యిల్లంబులోన
 మీకష్టములుమాన్పఁ మేలొండులేమి
 నీకార్యమునుబూని యెంచిచేసితిని
 పలువురా పండితుల్ పరదేశములను
 గలుగువంతులమాన్పఁ గడు నెంతుగాని

కాంతలురోదనాః క్రందనం బెగువ
 స్వాంతంబులెఱుగకః సాహసంబుడుగ
 నోరులఁ దెఱచికఃన్నులఁదేల్పవైచి
 పూరుషుల్ మూఁగులఁపోల్కిచూచుచును
 గొంతసేపటిదాకఃకొయ్యలట్లుండి
 చింతింప మనసులుఁ చేరంగమగుసి
 కాలయాపనమునఁ గార్యంబు లేమి
 బాలచుట్టునుదీనఁ భంగిరోదించు
 నతివలఁదొలఁగించిఁ యాలోనమూర్ఛ
 మతి లేక పడియున్నఁ మగువనైత్తికొని
 వైద్యశాలకుఁ బోయిఁ పడివైద్యుచేర
 నుద్యదాషధములఁ నువిదకిప్పింప
 గుణ మొకింతయు లేదుఁ కోమలి తెలిసి
 “ఘనయత్నములుసన్నుఁ గావలేవనుచుఁ”
 బలికి పెనఱుటల బాధలనంది

తమభూమినన్యాయధర్మముల్ దెగడి
 తమవారి బాధలు దయమాన్పరా రె?
 పరమాత్మకరుణాప్రభావంబు చేత
 నరసియిదివన మేనంటించుచున్న
 యగ్నిరాజిల్లిదుఃరాచారములను
 భగ్నంబుగావింపఁ బ్రజలమనసుల
 చెలఁగునజ్ఞానంపుఁజీకఁటిదోలి
 యిలనుఖంబుగఁ జేసి యేసారుగాక!"

10759

